

மன்னாரின் முத்து

லெப். கேணல் சுபன்

(வினாசித்தம்பி சுந்தரலிங்கம்)

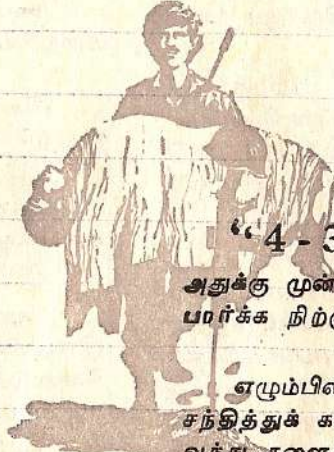
கள்ளியடி. இலுப்பைக்கடவை, மன்னார்

பிறப்பு:

21.07.1965

வீரச்சாவு:

25.09.1992

“4 - 30 மணிக்கு சுபன் எழும்.
அதுக்கு முன்னமே, சனம் வந்து அவனைப்
பார்க்க நிற்கும்.

எழும்பினதிலிருந்து வந்தவங்களை சுபன்
சந்தித்துக் கதைக்கும். சண்டைக்குப் போட்டு
வந்து களைச்ச இடங்கும்; அப்பவும் யாரும்
சந்திக்க வந்தா சந்திச்ச கதைக்கும்.

வெளியிலை வேலை செய்யேக்கை சரி
யாச் செய்வம்; இல்லாட்டி சனம் சுபனிட்ட
சொல்லிடும்,

நாங்கள் ஏதும் சொன்னால் உங்களோட
என்ன பேச்சு. நாங்க தளபதிகிட்ட சொல்
லிக்கிறோம் என்று, சனம் சொல்லும்.

சுபன் செத்ததை அவங்களாலை தாங்கிக்க முடியலை”.

மக்களின் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் சுபன் காட்டிய கரிசனையையும், அவனுக்கும் மக்களுக்கும் இருந்த நெருக்கத்தையும் பரஞ்சோதி சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

“குடும்பங்கள் பிரிஞ்ச சிக்கல் எண்டால் சுபன் நேரடியாகவே தலையிடும். எவ்வளவு குடும்பங்களை சேர்த்து வைத்திருக்கும்”.

மன்னாரில் கள்ளியடியில் பிறந்த சுபனின் குடும்பம் பெரியது. ‘அண்ணே... என்னை வளர்க்க எனது அப்பர் 100 மாடு வளர்த்தாராம்’ என்று சுபன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

மழைக்கு இருண்ட வானத்தில் மின்னல் வந்து சிறிது நேரம் தரும் வெளிச்சத்தில் இருட்டே தெரியாதது போல, சுபன் சிரிக்கும் போது அவனது பல்லின் வெண்மையில் அவன் கறுப்பு முகம் மறைந்து போகும். மாட்டில் பால் கறக்கும்போது ‘சர், சர்’ என சீராக வரும் ஒலி போலவே சுபன் கதையும் சீராக, மெல்லிய இசை நயத்துடன் ஒலிக்கும்.

“அப்பர் சொந்தமா மாடு வளர்த்த வரோ இல்லை ஊரிலை இருக்கும் மாடுகளைப் பிடித்து வந்து அடைத்து வளர்த்த வரோ” என, நாம் சுபனைக் கிண்டல் செய்வதுண்டு.

“இந்தியாவிலே பயிற்சி முகாமிலே, சுபனை மாட்டுக்குள்ளதான் காணலாம். சுகயினமான பயிற்சிப்போராளிகளைப் பராமரிக்க பால் தேவைப்பட்டது. அதை சுபன் செய்தது”.

தமிழ்நாட்டில் ஒரு மலைப்பகுதியில் இந்தப் பயிற்சி முகாம் இருந்தது. அடிக்கடி கீழே வந்து பால் எடுத்துச்செல்ல முடியாது.

மன்னாரின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறையை சுபன் காட்டினான்.

விதைக்காத நெல்வயல்களை விதைக்க முயற்சி செய்தான்.

மக்கள் குறை தீர்க்க அடிப்படை வசதிகளை அங்கே அமைக்க முயன்றான்.

‘உயிலங்குளத்திற்கும் அடம்பனுக்கும் இடையில்தான் மன்னார் நகரம் அமைய வேண்டும்’ என சுபன் அடிக்கடி கூறும். ‘தமிழீழத்தில் அப்படித்தான் இருக்கும்’ என சொல்லிக் கொள்ளும்.

மன்னார் மரவட்ட போராளிகளின் குடும்பங்களின் துன்பங்கள் துயரங்கள் அவனை மிகவும் வாட்டும்.

மன்னாரில் வீரச்சாவைச் சந்தித்த எல்லாப் போராளிகளின் நிழற்படங்களுடன் கூடிய ஒரு வீடு, முதன் முதலில் தமிழீழத்தில் மன்னாரில்தான் அமைக்கப்பட்டது.

“மாவீரர் துயிலும் இல்லத்தை மிகவும் சிறப்பாக அமைக்க சுபன் கவனம் எடுத்திச்சு. அடிக்கடி சென்று பார்க்கும். கடைசியாகவும் பல வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லிச்சு. ஆனால் பார்க்கத்தான் ஆள் இல்லாமல் போச்சு”.

பரஞ்சோதியின் நூ தளதளத்தது.

“எதையும் அழகாகச் சிறப்பாகச் செய்யணும் எனச் சொல்லும்; செய்தும் காட்டும்.”

“தோரணம் கட்டிக்கொண்டு நின்றேன். சுபன் வந்ததைப் பார்த்தேன். ஏதோ பிழை பிடிக்கும். பின் தானே நின்று சுட்டிக்காட்டும். நான் ஒளிச்சிட்டேன். ஆள் வந்திச்சு. பார்த்துவிட்டு தோரணங்களை அவிட்டுக் கட்டிச்சு. பரஞ்சோதி எங்கே என்று கேட்டுது. போனேன்.”

“தோரணம் கட்டினது சரியா” என்று கேட்டது.

“சரிதான்” என்றேன்.

குரல் - 33
சுப்பசி - 1992

“ஒன்றிலே நாலு முடிச்சு கட்டி இருக்கிறீங்க, இன்னுமொன்றிலே மூன்று முடிச்சு போட்டிருக்கிறீங்க. எல்லாம் ஒரு சீரா இருந்தா நல்லதுதானே” என்று சொல்லிச்சு.

“இப்படித்தான் எந்த விடயமென்றாலும் அது சின்ன விடயமென்றாலும் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் எனச் சொல்லும்”.

“பிழை யாரும் விட்டா கண்டிக்கும். பிழைகளை தெளிவாக விளங்கப்படுத்தும்”.

“கண்டிச்சுப் போட்டு நல்லா அரவணைக்கும்”.

“கண்டிப்பும் அரவணைப்பும் - அதை எப்போதும் குறிப்பிட மறந்திடாதீங்க” என்றான் பரஞ்சோதி.

“பண்டிக் கருக்கல் என்றால் சுபனுக்கு விருப்பம். தொதோல், மசுகெட் இதுவும் விருப்பம்.”

“ஆள் நல்லா சமைக்கும். ஓய்வா இருந்தா சமைக்கும்; சமைச்சு எல்லோருக்கும் சாப்பிட கொடுக்கும்.”

“ஒரு நாள் ஒரு ஐயாவை கூட்டி வந்தாங்க. அவர் சமையலிலே பெரிய ஆள்-அதைச் செய்வார் இதைச் செய்வார் எண்டாங்க.

சுபன் விதவிதமாக ‘அது செய்வீங்கவா இது செய்வீங்கவா’ எனக் கேட்டுது. அவருக்கு கேட்ட ஒன்றுமே செய்யத் தெரிந்திருக்கலை. சுபன்தான் அவருக்கு செஞ்சுகாட்டும்”.

அந்த ஐயாவும் சமையலும்.....அது பெரிய பகிடி.

மழை பெஞ்சா இரவிலே நித்திரை இல்லை என்று தெரிஞ்சுக்கோணும். சுபன் வேட்டைக்குப் போகும். நாங்க துவக்கை தூக்கினா மானுக்கோ முயலுக்கோ தாங்க தப்பிக்கலாம் எனத் தெரியும்.

சுபன், ‘நீ போய் எடுத்துவா’ என்று சொல்லிவிட்டு சும். குறி தப்பாது.

குறிதவறாமல் சுடுவதில் மட்டுமில்லை, ஆயுதங்களில் சுபன் மிக்க சவனம். ‘எத்தனையோ போராளிகளின் குருதிசிந்தி பெற்ற ஆயுதம்’ என்று அடிக்கடி சொல்லி, ஆயுதங்களை மிக கவனமாகக் கவனிக்கும்.

ஆயுதம் பேணுதல் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று நான் விளக்கத் தேவையில்லை. அது உங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்லிவிட்டு பரஞ்சோதி.

கண்டிப்பு - அரவணைப்பு - அது முக்கியம்; அதை மறந்திடாதேங்கோ என்றான்.

மடு ஏதிலிகள் தங்ககத்தை ஒழுங்குபடுத்த சுபன் கடுமையாக உழைத்தான்,

இப்படியான ஒரு சிக்கலை மன்னார் சந்தித்தது, இதுதான் முதல்தடவை.

இருக்கும் குறைந்த வசதிகளுடன் தன்னால் இயலக்கூடியதை அவன் செய்தான்.

இந்தியாவில் பயிற்சி முடித்துத் திரும்பிய சுபன், லெப். கேணல் விக்டரோடு நின்று மன்னாரில் செயற்பட்டான். 1986 இன் நடுப்பகுதியில் மன்னாரில் நடந்த ஒரு சண்டையில் காயமடைந்து, சிகிச்சைக்காகத் தமிழ்நாடு சென்ற சுபன், அதன்பின்பு தலைவரோடு மூன்று ஆண்டுகள் நின்றான்.

2. 4. 87 அன்று, காங்கேசன்துறை தங்க கத்தில் ‘கிரீலங்காப் படையுடனான மோதலில் காயமடைந்தான்.

தலைவர் பிரபாகரனைத் தேடி, மணலாற்றுக் காட்டில் இந்தியப் படையினர் ‘செக் மேற்’ - i, ii, iii என்ற இராணுவ நடவடிக்கைகளைச் செய்தபோது, அந்தச் சண்டைகளில் நின்றான்.

15. 4. 89 அன்று, வெலிஓயாவில் சிங்களப் படையை மறைந்து தாக்கிய நிகழ்ச்சியில் முதன்மைப்பங்கு வகித்தான்.

1989 நடுப்பகுதியில் மன்னார் மாவட்டத் தளபதியாகப் பொறுப்பேற்றான்.

சுபன் பொறுப்பேற்று சிறிதுகாலத்தில், மேஜர் சூட்டியின் தலைமையில், மன்னார் மருத்துவமனையில் இந்தியப் படையின் சிறிய

தங்ககம் மீதான் தாக்குதல் நடந்தது. அத் தரக்குதலில் 24 இந்தியப் படையினர் கொல்லப்பட்டனர்.

நாலு 'பிறண்' இலகு இயந்திர துப்பாக்கிகள் கைப்பற்றப்பட்டன.

1990 இன் ஆரம்பத்தில், கிளிநொச்சிக் காட்டுப்பகுதியில் இருந்த ஈ. என். டி. எல். எவ். துரோகக் கும்பலின் முகாம்மீது நடாத்தப்பட்ட பெரிய தாக்குதலில், சுபன் ஒரு பகுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்தான்.

தமிழீழ - சிறீலங்காப் போர் மீண்டும் வெடித்தபின் தலைமன்னார் பழைய பாலும் படைத் தங்ககம் (16. 6. 90) கஜுவத்தைத் தங்ககம் (21.6.90) என்பன முற்றாகத் தாக்கி அழிக்கப்பட்டன.

கஜுவத்தையில் இருந்த பவள் வாகனம் ஒன்று கையகப்படுத்தப்பட்டது.

சிலாவத்துறை, ஆனையிறவு படைத் தங்ககங்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் சுபன் கவந்துகொண்ட முக்கிய தாக்குதல்களாகும்.

சுபனின் காலத்தில் வஞ்சியன் குளத்திலும் (29. 04. 91) வேப்பங்குளத்திலும் (30. 3. 92) நடத்தப்பட்ட அதிரடித் தாக்குதல்கள் புகழ் பெற்ற தாக்குதல்களாகும்.

வஞ்சியன் குளத்தில் 60 இற்கும் மேற்பட்ட படையினரும், வேப்பங்குளத்தில் 24 படையினரும் கொல்லப்பட்டனர். இவற்றில்

இருந்து முறையே 50 இற்கும் 30 இற்கும் மேற்பட்ட ஆயுதங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

தமிழீழத்தில் மிகப் பெரிய அளவில் காவல் உலா வந்த படையினர்மீது அதிரடித் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு, அப்படை அணி முற்றாக அழிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி வஞ்சியன்குளத் தாக்குதல் ஆகும்.

வெளியேற வேண்டும். அத்தாக்குதலில் 6 படையினர் கொல்லப்பட்டனர்''.

பூநகரி தாக்குதல் பற்றி (25 - 09 - 92) நினைச்சுக்கூடப் பார்த்திருக்கமாட்டாங்க. 2½ மைல் இராணுவ வேலியை அழித்து, 62 காவலரண்களைத் தகர்த்தோம். 25 படையினர் கொல்லப்பட்டாங்க. 30 இற்கு மேல் ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினோம்; அதிலை தான்..... ஆள் காயப்பட்டுவிட்டது என்று தான் சொன்னாங்க. உடம்பைத் தான் கொண்டுவந்தாங்க.

எந்தத் தாக்குதல் எண்டாலும் கடைசி வேவுக்கு சுபன் வரும். வந்து பார்த்து யார் யார் எங்கு நிலை எடுக்கவேண்டும், என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்.

அதன் பிறகுதான் தாக்குதல் நடக்கும். ஆள் பக்கத்திலே நிற்குது எண்டாலே ஒரே உற்சாகமாக இருக்கும்.

“அண்ணே, செய்ய முடியாது என்று ஒன்றும் இல்லை” என்று சுபன் அடிக்கடி சொல்லும்.

சுபனின் அகரமுதலியில் 'முடியாது என்று ஒன்று இல்லை'. ☆

“வங்காலை இறங்குதுறையில் வந்து அடிப்பம் (9. 10. 90) என்று எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டாங்க. அங்கு தாக்கிவிட்டு இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிடங்களுள்